

Stichting Saina Hope nieuwsbrief: Augustus 2017

Eindelijk weer naar Kenia – verslag het bezoek van secretaris Chantal

Na weken van voorbereiden is het eindelijk zover.....onze vlucht richting Nairobi vertrekt. Dit jaar ga ik, Chantal, secretaris van Saina Hope, in Kajiado kijken hoe het op Saina Primary School gaat. Ik word vergezeld door Eefje, een van onze sponsoren. Onze vlucht gaat voorspoedig en zaterdagavond worden we door Lulu, secretaris van onze lokale stichting Elimu Msingi, opgehaald. Het is 4 jaar geleden dat ik haar live gezien heb, dus we hebben heel wat bij te praten. Zondagmiddag reizen Eefje en ik af naar Kajiado. Er is in de jaren dat ik er geweest ben weer veel veranderd. Maar het blijft er droog en enorm stoffig, dat verandert niet. We overnachten dit jaar voor het eerst in een guesthouse met de luxe van een "flushing toilet" en een warme douche.

Zondagavond ontmoeten we mevrouw Mumo, voorzitter van Elimu Msingi (EM), onze samenwerkingspartner. Het is een struise vrouw van ver in de 60. Haar leeftijd weerhoudt haar er echter niet van om in het donker achter op een motor naar ons toe te snellen. We eten samen en nemen uitgebreid de tijd om bij te praten en de plannen voor die week met elkaar af te stemmen.

Aankomst op Saina Primary

Maandagochtend staan Eefje en ik paraat met onze twee enorme grote tassen vol met spullen voor de kinderen op school en cadeautjes voor het schoolhoofd en zijn team. We maken ons nog even zorgen of we deze tassen wel op school krijgen zonder een auto....maar dat waren uiteraard verspilde zorgen. Natuurlijk krijgen de motorrijders die ons ophalen deze tassen op hun motors. Stofhappend rijden we door het droge landschap richting Saina Primary School.

We worden enthousiast verwelkomd. Miss Mumo en mr. Magoso (penningmeester EM) leiden ons rond over het schoolterrein. Er is sinds het laatste bezoek van Jetteke vorig jaar februari niet heel veel veranderd. Wel heeft de school inmiddels een tv gekregen waarop ze de kinderen dvd's laten zien over bijvoorbeeld kinderrechten. We spreken met mr Parkanta, het schoolhoofd. Hij is blij met de stropdas die hij krijgt....en ook met het mooi verpakte setje om wijn te openen en goed te houden. Al drinkt hij geen wijn, vertelt hij.

In de pauze worden de kinderen die deelnemen aan ons 1-op-1 sponsorprogramma bij elkaar geroepen en verzameld in een klaslokaal. Daar delen we de sponsorbriefjes die we van de sponsoren uit Nederland hebben meegenomen. De kinderen nemen de briefjes nog enigszins verlegen in ontvangst. Even later zijn ze druk met elkaar de briefjes te laten zien. Trots en blij. Later delen we ook nog de kleren uit die we hebben meegenomen. Dit keer gaat dat er enigszins chaotisch aan toe....we voelen ons beland op de 3 dolle dwaze dagen van de Bijenkorf. Maar uiteindelijk gaat iedereen met ongeveer even veel naar huis. De restanten geven we aan de juffrouwen ter verdere verdeling. Zij kunnen het beste inschatten welke kinderen de extra kleding het meeste kunnen gebruiken.

Francis op de middelbare school

De dag erna bezoeken we een van onze sponsorkinderen die inmiddels op de middelbare school zit. Zijn naam is Francis. Hij heeft zijn ouders al jong verloren en zijn broers en zussen wonen verspreid over het land. Gelukkig heeft een van de juffen op school zich over hem ontfermd en hem in huis genomen. Zo is hij ook in ons programma terecht gekomen. En door zijn persoonlijke situatie in combi met zijn goede schoolresultaten is hij uitgekozen om verder te worden gesponsord door onze stichting (met behulp van bijdrage van zijn basisschool sponsoren).

De middelbare school in Kenia is bijna altijd een kostschool. En meestal voor de kinderen ook uren reizen. We hebben dus het geluk dat Francis zo dicht bij zit en wij hem kunnen bezoeken. Hij zit midden in zijn examens dus de timing is niet geweldig. Als we wachten tot hij klaar is, krijgen we een rondleiding op deze school. Er zitten alleen maar jongens. Ze

slapen op overvolle slaapzalen en moeten hun eigen kleren wassen. Het ziet er allesbehalve luxe uit. Maar het belangrijkste is dat ze onderwijs krijgen. En daarmee een kans op een beter leven. Op hopelijk een ontsnapping uit de armoede. Francis heeft uiteindelijk maar 5 minuten tijd. Hij is groot geworden. Heel correct en beleefd in zijn gedrag. Ietwat verlegen en vooral dankbaar voor de hulp die hij krijgt. Hij neemt de cadeautjes van zijn sponsoren en een mooi hardloopshirt van ons blij in ontvangst. Ff poseren voor de foto en dan hup...naar zijn volgende examens. Zijn punten zijn heel goed...en dat willen we uiteraard zo houden!

Vergadering met Elimu Msingi

De rest van de dag bestond vooral uit vergaderen. Eerst met onze eigen lokale samenwerkingspartner EM. Baby Lelion van 8 weken oud vergadert braaf mee bij zijn moeder Lulu op schoot of aan de borst. Flexibel werken op zijn Keniaans!

We kijken terug op het afgelopen jaar en bespreken onder andere het individuele sponsorprogramma, het lunchprogramma en de kinderen op de middelbare school. EM zou verder graag een hekwerk om de school zien zodat het terrein afgeschermd is en afgesloten kan worden. Op die manier kunnen agricultuur projecten gedaan worden en zal diefstal voorkomen worden. Ook willen ze graag een soort van bieb oprichten op school. De boeken die nu op school aanwezig zijn, en waarvan een aanmerkelijk deel door Saina Hope is gesponsord, staan nu verspreid over de hele school. Een centrale plaats is beter beheersbaar. En aangezien de kinderen de boeken niet mee naar huis mogen nemen, zou in de bibliotheek een leesruimte kunnen worden ingericht. Zo heeft EM een aantal ideeën, waarvan wij vooral aangeven dat ze deze voldoende concreet kunnen maken, zodat wij ook weten waarvoor precies geld over kunnen maken. Die concretiseringslag is de grootste uitdaging om in Kenia zaken te kunnen doen. Te vaak blijft het nog bij globale ideeën, maar een specifieke uitwerking met bijbehorende kostenplaatje lijkt helaas vaak een brug te ver. We proberen het bestuur van EM hierin te coachen en langzaam worden er stapjes gemaakt. Huiswerk voor EM dus. Hun plannen en ideeën concreet uitwerken en dan opnieuw aan ons voorleggen.

Een project waarbij we wel al goed op weg zijn is ons kippenproject. Het project bestaat uit een kippenren met (om te starten) 100 kuikens. Als de mannetjes groot genoeg zijn, worden ze verkocht voor het vlees. De hennetjes houden we voor de eieren. Met de opbrengsten kan weer een deel worden geïnvesteerd om te groeien, en een deel kan voor projecten van Elimu Msingi gebruikt worden. We hopen eind 2017 de eerste omzet te genereren.

Contact met de Masaai Girl Education Foundation

Verder bezoeken we ook nog een andere stichting waarvan het hoofdkantoor in Kajiado gevestigd is. Het betreft de Masaai Girl Education Foundation. Zij hebben het hoofdkantoor in Amerika en zijn als stichting dusdanig groot dat ze de financiën hebben om in Kajiado een vestiging te hebben waar ze een drietal betaalde krachten hebben. Ze hebben dagelijks contact met elkaar. Een ideale situatie, maar ook een situatie die wij als stichting niet hebben en ook niet binnen handbereik is. Zowel voor ons in Nederland als voor de bestuursleden in Kenia is de stichting vrijwilligerswerk die we naast onze fulltime banen (of pensioen in het geval van miss Mumo en mr. Magoso) doen. Hoe dan ook, we kunnen veel van de MGEF leren en hebben goede contacten met hen gelegd. Ook zij richten zich op educatie en ontwikkeling en dan meer specifiek op vrouwen uit de Masaai cultuur. Ook verzorgen ze workshops over bijvoorbeeld Life skills. Dat zou een mooie aanvulling zijn op het onderwijs op Saina Primary. EM gaat dan ook de mogelijkheden hiertoe onderzoeken in samenwerking met de school. Saina Hope kan dan zorgdragen voor de betaling hiervan.

Een fruitdag voor de hele school, onderbreken en maandverband

Later in de week bezoeken we de markt in Kajiado. We kopen 480 sinaasappelen en regelen een auto om deze naar de school te brengen. Daarnaast kopen we voor de 35 kinderen uit ons sponsorprogramma een stel onderbreken. Voor ons zo normaal, maar in Kenia kennelijk niet vanzelfsprekend, om te hebben. Eefje zoekt setjes uit samen met miss Mumo. Ik loop ondertussen met mr Magoso naar de supermarkt waar we een stapel maaandverband inladen voor de oudste meisjes van ons sponsorprogramma. Een bijzondere ervaring]

Maandverband is weliswaar gewoon verkrijgbaar in Kenia, maar vaak is er onvoldoende geld om dit te kopen. Het gevolg hiervan is dat de meiden die menstrueren een week niet naar school kunnen tijdens hun periode. Een week per maand is veel en dan missen ze veel te veel les. Zeker niet wenselijk. Om die reden hebben we als stichting vorig jaar al een keer herbruikbaar maandverband voor de oudere meiden op school uitgedeeld. EM wil het gebruik hiervan eerst evalueren voor we meer hiervan kopen. Om die reden volstaan we voor nu met regulier maandverband voor de meiden van het sponsorprogramma. Ze waren er maar wat blij mee in ieder geval. Bij terugkomst in Nederland pikten we overigens een nieuwsbericht op dat de Keniase overheid van plan is om maandverband te gaan betalen voor de schoolgaande jeugd. Plannen en praktijk loopt niet altijd synchroon in Kenia, dus tot die tijd nemen wij het in ieder geval mee in onze sponsoring.

Op school delen we het fruit uit. De kinderen worden per klas in rijen opgesteld en de juffen en leraren gaan hier streng en gestructureerd mee om. De kinderen luisteren in ieder geval goed. Blij rennen ze weg met hun sinaasappel. Sinaasappels die in Kenia zo smaakvol zijn, maar waarvoor helaas veel mensen te weinig geld voor hebben. Om die reden hebben we besloten dat we 1x per maand een fruitdag voor de hele school zullen sponsoren (kosten ongeveer 50 euro per keer). Op het einde van het schooljaar evalueren we dit.

Sponsorbriefjes

Voor ons vertrek nemen we de briefjes die de kinderen hebben geschreven in ontvangst. Van bijna alle kinderen in 1x de briefjes terug. Een mooi resultaat. Voor de ontbrekende briefjes laten we een gefrankeerde envelop met adres achter. Dan komt dat vast goed. We nemen afscheid van de kinderen en de school.....de verlegenheid is weg en onze blanke armen worden veelvuldig aangeraakt en bevoeld. Vreemd hoor....die kleur van ons.

Terug in Nederland

Inmiddels zijn we alweer een paar weken terug. In Kenia gaat de tijd langzaam....terug in Nederland in het begin nog vol van alle ervaringen en ook vol voornemens om hier in Nederland niet meteen op te laten slokken door de ratrace die hier geldt. Dat laatste is helaas niet gelukt. De weken vliegen weer om en te weinig tijd om stil te staan bij alles wat we meegemaakt hebben. De grote kloof die er tussen hier en daar is. Het schrijven van deze nieuwsbrief haalt dat gevoel weer terug...het kijken van de foto's ook. Het was een mooie en zinvolle reis. Kort, maar krachtig. Gedaan wat we wilden doen. En nu zorgen dat de gemaakte plannen acties worden. We houden jullie op de hoogte.

Met vriendelijke groet,

Stichting Saina Hope

